

kjendt af det andet Thing, at Stutteriet har ſin Betydning for Hefteavlen, idet man i ethvert Tilfælde af Salg dog vil ſøge at bevare Heftebeſtanden til Nytte for Landets Hefteavl. — I § 7, ſaaledes ſom den kom fra Landſthinget, var det beſtemt, at de Jordarealer, der ved Omordningen bleve udſtilte fra Hillerødsholm, ſkulde det være overladt til Indenrigsministeren enten at afhænde eller bortlicite; nu er det derimod beſtemt, at de ſkulde bortſælges. Naaget Udvalgets Flertal ikke kan erkjende det for at være en heldig Beſtemmeſe, at Ministeren ſkal ſælge, og tror, at det derimod var heldigere at overlade til ham, hvad han fandt rigtigſt at vælge, efterſom Forholdene maatte ſtille ſig, er Udvalget dog i ſin Helhed gaaet ind paa at bibeholde den foretagne Forandring, og det Samme er Tilfældet med den anden Forandring i ſamme Paragraf, hvorefter den Sum, ſom var foreſlaaet til Bygningsforetagender, og ſom oprindeligt var anſat til 15,000 Rd., nu er nedſat til 12,000 Rd.; da denne Nebſættelſe ſtøtter ſig paa senere fremkomne Overſlag, har man troet at burde ſlutte ſig til Forandringen. — I § 9 er der blandt de ældre Lovbeſtemmeſer, ſom ſkulde ophæves ved denne Lov, optaget § 13 i Lov af 23de Januar 1862; dette er en Forbedring idet den nævnte Paragraf handler om Stutmesterens og Stutteribetjentenes Lønningsforhold, ſaaat denne Tilſøining er en ligefrem Følge af Lovforſlagets Indhold i det Hele. — Endelig er Titelen forandret, idet Landſthinget har foretaget en Forkortelſe i den oprindelig foreſlaaede Titel, hvorimod Folkethinget har gjenoptaget den oprindelige Lovs Titel; da det jo imidlertid ikke gjør nogen væſentlig Forandring i ſelve Lovforſlaget, har Udvalget ikke igjen villet foreſlaa nogen Forandring derved. — Derimod har Flertallet ikke kunnet gaa ind paa Forandringen i § 3, hvorved Forpagtningſafgiften er forhøjet til 4,000 Rd. Flertallet kan ikke ſe bort fra, at Lovforſlaget oprindeligt har hvilet paa et Tilbud fra private Mænd om at overtage Stutteriet paa de i Forſlaget beſtemte Villkaar, og at diſſe private Mænd derved ville bringe et meget betydeligt Offer, idet de ikke for nogen perſonlig Bindings eller Fordels Skyld, men ene og alene

til Fordel for Landets Hefteavl, ville ſøge at opretholde Stamſtutteriet under Statens Kontrol, for at det paa denne Maade kan vedblive at virke til Forbedring af Landets Hefteavl. Et ſaadant Tilbud fra private Mænd, der ville bringe et betydeligt Offer i Sammenligning med hvad der for Fremtiden vil blive ydet af Staten, og endogſaa med, hvad der forholdsvis er blevet ydet af Staten, og hvorved Frugterne af de Offer, der i de ſenere Aar ere bleve gjort af Staten, ville blive reddede, forekommer det Flertallet burde modtages med Anerkjendte og Paaffønnelſe. Lovforſlaget ſtøtter ſig ſandsynligviſ paa de Underhandlinger, der have fundet Sted, og derefter maa man forudsætte, at de private Mænd have tilbudt at ville give en Forpagtningſafgift af 2,000 Rd., og denne Størrelſe af Forpagtningſafgiften blev ogſaa vedtagen her, da Sagen blev behandlet i Landſthinget. Folkethinget er nu gaaet ind paa Lovforſlagets Principer, ſaavidt angaar Overdragelſe af Stutteriet til private Mænd, men kun paa de Betingelſer, der indeholdes i det nu her foreliggende Forſlag. Det forekommer imidlertid Flertallet i Udvalget, at der i og for ſig ikke kan være nogen virkelig Mening i at gaa ind paa Principerne, naar man ſamtidig dermed ſtiller ſaadanne Fordringer op, ſom gjøre det uſandsynligt at Overdragelſen kan finde Sted. Det forekommer deſuden Flertallet, at det vilde være i høieſte Grad urigtigt, om man vilde ſtille ſaadanne Fordringer efterat der er fremkommet et ſaa godt og ſjældent Tilbud ſom det, man nu ſer er fremkommet fra private Mænd, da man jo derved aldeles vil ſtøde diſſe Mænds Tilbud fra ſig; thi vi kunne ikke tro Andet, end at det vil blive Tilfældet, naar man vedbliver at holde paa en Forpagtningſafgift af 4,000 Rd. Det maa ikke overſes, at Forpagtningen af Stutteriet og Stutteriets Eiendomme ikke kan ſættes i Sammenligning med Forpagtningen af anden fri Eiendom; der er jo efter Lovforſlaget foreſkrevet en aldeles beſtemt Fremgangsmaade, og navnlig den, at den Mand, der ſkal drive og bevare Stutteriet, ſkal holde et viſt Hefteantal, underkaſte ſig Statens Kontrol og anvende de Hefte, der avles der, til Hefteavlens Forbedring.